

căpătâiul patului, c-o să găsești rachiu.

Bărbatul căută și găsi.

— Mare minune! Cine l-o fi pus oare?

— E taină!... răspunse Păcală, asta nu se poate ști.

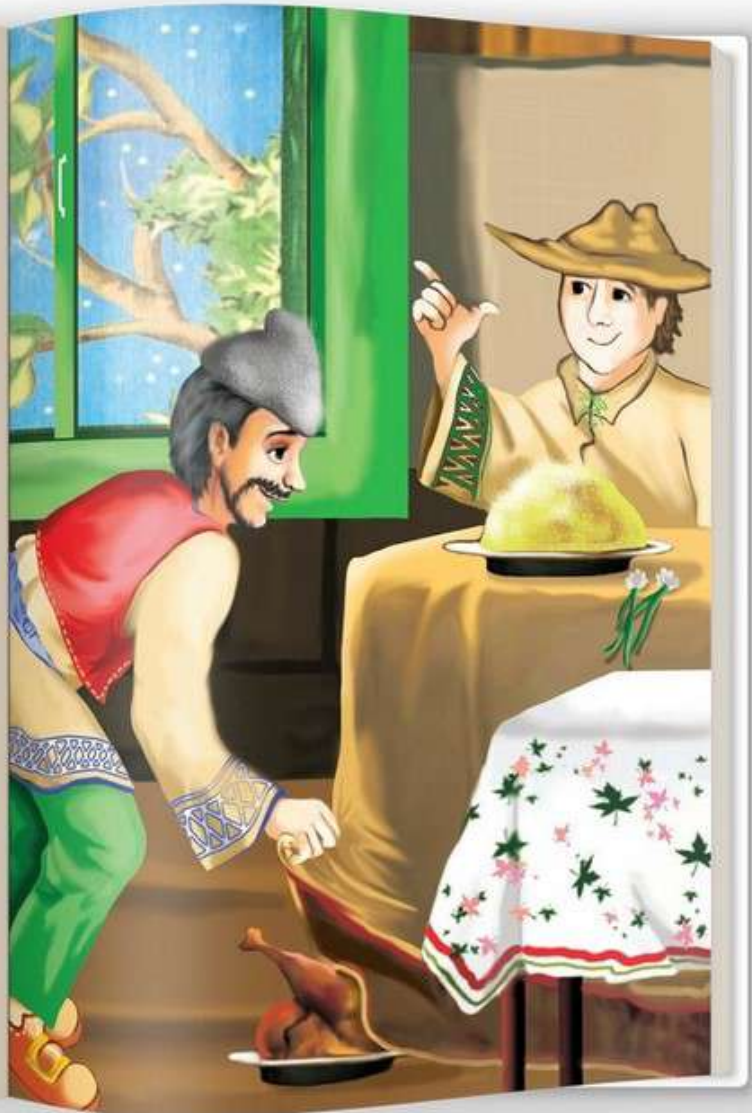
— Și ce mai zice proorocul?

— Să cauți după cuptor, că vei găsi un purcel fript, zise Păcală, după ce puse iar urechea la piele.

— Auzi dumneata lucru ciudat! Ce mai zice proorocul?

— Caută sub pat, că găsești vinu. Astfel înainte – până ce nu ieșiră la iveală costițele și plăcintele, încât numai de-un drag să te uiți la masa încărcată și să te așezi la ea.

Se mira bărbatul, se mira mai vârtos

pungă¹, că nu-i este bărbatul acasă, că ce va zice lumea; Păcală ținea și el să rămână așa într-un unghi² al casei, într-un șopron³, în pridvor⁴, unde o fi, numai ca să nu fie casa pustie. N-avea biata muiere încotro, trebuia să-l primească, dar îi și spuse să se culce și să doarmă, c-o fi ostenit de drum, sărmanul de el!

„Ce-o să mai fie și asta?!” grăi Păcală. (...) și Păcală, în loc de a adormi, trăgea când cu ochiul drept, când cu cel stâng, ca să vadă cele ce se petrec în casă și împrejurul casei.

Nici nu se înseră bine, și muierea începu să fiarbă, să frigă, să coacă, să

¹ că teacă, că pungă = expresie folosită de cineva care se codește să facă ceva și caută pretexte

² unghi = ungher, colț

³ șopron = magazie mică în care se țin uneltele sau nutrețul

⁴ pridvor = un fel de terasă cu balustradă care înconjoară casele țărănești

era și ea muiere bună și credincioasă. Ea își cunoscuse bărbatul din scârțâitul roatelor de la car, iar scârțâitul roatelor se auzea de departe, destul de departe pentru că o muiere harnică precum era dânsa să-și rânduiască treburile.

Ea luă purcelul cel frumos și rumen și-l ascunse iute-iute după cuptor, luă plăcinta și o puse iute-iute pe cuptor, luă costițele cu varză călită și le vârî în cuptor, mai vârî tot iute-iute și rachiul sub perina de la căpătâiul patului, iar vinul sub pat, și pe când carul cu boii intrară în curte, toate erau în cea mai bună rânduială.

Nu poate că Doamne ferește ce!... dar de! tot era mai bine să nu afle bărbatul.

Văzându-se acasă, bărbatul, ca tot păgubașul, începu să se plângă, nevasta,

